

Chriet Titulaer bezoekt Chriet Titulaerhorde

Op 4 september 1993 was de toekomstdeskundige Chriet Titulaer te gast bij de zaterdagmiddaghorde, om geïnstalleerd te worden als beschermheer van de horde. Hieronder een verslag van het gesprek dat uw redactie met de kersverse beschermheer had.

Ut grote Chriet gesprek

(Door Helm Horsten en
Marjolein Roerhorst)

Zoals het een echte beroemdheid betaamt, kwam onze held een half uur te laat. De verzamelde menigte stond smachtend te wachten op de berucht Scoutingbrug. Op het terrein aangekomen en nadat hij ook uit z'n auto was gestapt, werd hij uitgenodigd voor een persconferentie. Behalve enkele landelijke dagbladen en tijdschriften waren er natuurlijk ook een delegatie van verslaggevers van de Scoutkoerier ter plaatse. Speciaal voor U, beste lezer, lieve lezeres, voelden zij ons aller idool duchtig aan de tand.

SK: *Hoe vind U dat nou, officieel beschermheer te worden van een welpenhorde?*

Chriet: Op zich vond ik het wel grappig. In principe weiger ik dit soort dingen, zoals fanclubs die ze voor mij willen oprichten. Maar dit vond ik een serieus initiatief en daarom wilde ik er wel op ingaan.

SK: *Was U ooit zelf welp?*

Chriet: Nee.

SK: *Bent U wel in aanraking geweest met Scouting?*

Chriet: Nee, er was nauwelijks Scouting in Blerick, waar ik geboren ben. Maar wel zat ik bij studentenclubs, in het bestuur en dergelijke. Die ontplooiden soortgelijke activiteiten.

SK: *Is er volgens U leven op Mars? We hebben namelijk een foto gezien in de krant van een gezicht op Mars.*

Chriet: Dat was een publiciteitsfoto van de NASA. Als ze vijftien minuten later een foto hadden genomen, was er niets te zien geweest. Bovendien was het 20 kilometer groot, dat lijkt me een beetje groot voor een hoofd. Neen, er is geen leven op Mars. Misschien is er wel ooit leven geweest en vinden ze nog eens fossielen. Waar het om gaat bij dit soort dingen is om geld te krijgen, dat is dus commercieel bedoeld, hoewel het doel van de vluchten wel wetenschappelijk is. Ik denk dat er over twintig jaar een bemande vlucht naar Mars plaats zal vinden.

SK: *Wat vind U van kinderen?*

Chriet: Ik heb uw welpen natuurlijk nog niet gezien, maar ik vind de aansluiting bij zo'n groep heel

positief. Het is een vorm van sociaal contact dat ik erg kan waarderen.

SK: *Wat is Uw beroep nu eigenlijk?*

Chriet: Ik heb niet echt een beroep. Ik hou me momenteel voornamelijk bezig met grote projecten, zoals het Huis van de Toekomst, de raket tegen de Dom, en ik doe veel lezingen.

SK: *Wat is uw doel hierbij?*

Chriet: Ik wil mensen laten zien hoe de toekomst er uit ziet. Ik vind het belangrijk dat mensen hier zicht op hebben en er kennis over op kunnen doen. Ik probeer de toekomst reëel te laten zien, minder afschrikwekkend. Het is wel vaak Science Fiction-achtig wat ik laat zien, maar wel dicht bij huis en reëel.

SK: *Meneer Titulaer, bedankt voor dit gesprek.*

Chriet: Graag gedaan.

Mijn leven met Chriet

(Door Frank Tebbe)

Weinig mensen krijgen ooit de kans om het glas te heffen met hun idool. Ikke lekker wel. Op zaterdag 4 september was namelijk niemand minder dan Chriet Titulaer te gast bij de zaterdagmiddag-horde. Nadat we hem voor z'n verjaardag en vanaf het zomerkamp een kaartje hadden gestuurd, stuurde Chriet een brief terug met het aanbod eens langs te komen.

En daar reed dan Chriets rode bolide de berucht Scoutingbrug over. De vorige week nog in Moskou, 's ochtends nog in Zürich, maar 's middags bij zijn beschermelingen in Woerden.

Toen Chriet uit de auto stapte werd meteen het gerucht ontzenuwd dat Chriet kleiner zou zijn dan Chris de Geest. Niets is minder waar, Chriet was zeker 5 centimeter groter dan Chris. Ook had hij een veel mooiere baard dan Chris en dan Jaap en zeker dan Ad.

Snel en vakkundig werd Chriet het bestuurshok ingeloodst. Onder het genot van een kopje koffie stond Chriet vervolgens de pers te woord. Chriet moest allemaal ingewikkelde vragen beantwoorden over leven op Mars, de zin van Scouting en zijn privé-leven.

Vervolgens trok Chriet het voor hem klaar hangende welpenuniform aan. Het wachten was nu alleen nog op groepsvoorzitter Jaap Landman, die eventjes op en neer was naar de Gamma om accu's te kopen voor zijn Jaapmobiel. Gelukkig daagde Jaap rap weer op.

Chriet, Jaap (in kerstboomoufit, niet te verwarren met de kapstokoufit van Madelief, zie elders), de pers en ondergetekende verplaatsten zich nu naar de bartuin, alwaar alle welpen en een aantal ouders zich verzameld hadden. De welpen waren intussen flink suf gemaakt met een (gekuiste) versie van de zomerkampvideo. Dit was deels gedaan om te voorkomen dat een intelligente welp (jawel, vergist U zich daar niet in, die bestaan) zich het grote Chriet-lied zou herinneren, een lied, dat ons idool als minder vriendelijk zou kunnen ervaren (zo is het overigens niet bedoeld). De opzet van de leiding slaagde volledig, want in eeuwen waren de welpjes niet zo lief geweest.

Jaap hield een gevoelige toespraak en daarna las Chriet de welpenwet op (een welp speelt samen met anderen in de rimboe; hij is eerlijk, vriendelijk, houdt vol en zorgt goed voor de natuur, nu en in de toekomst). Met deze woorden werd Chriet dan officieel benoemd tot Commandeur in de Orde van de Huilende Wolf van de Chriet Titulaerhorde, met de titel beschermheer. Hierop volgde het maken van diverse groepsfoto's en werd Chriet onderworpen aan een korte fotosessie in de bartuin.

Na deze ceremonie werd Chriet een korte rondleiding door de gebouwen en terreinen van de Albert Schweitzergroep aangeboden, waarbij de toekomstkenner met name enkele complimenterende opmerkingen maakte aan het adres van de gebouwenbeheerder.

Vervolgens voegde Chriet zich weer bij de welpen, om daar kennis te maken met een wel zeer primitieve vorm van voedselbereiding; in een tijd van magnetrons en inductiekookplaten bakte de Titulaerwelpjes brood op een kampvuur. Chriet was echter ook de beroerdste toekomstdeskundige niet en bakte gezellig een broodje mee.

Inmiddels was het echter al over vieren en kwam er een einde aan de horde-bijeenkomst. Samen met Chriet sloten we en vervolgens dronken we met hem nog een biertje in de bar. Helaas moest Chriet ons daarna alweer verlaten, en dus droegen we zijn spulletjes naar z'n wagen. Over de wrakke brug verliet Chriet het terrein weer, nog lang nagezwaaid.

